

Szeniorok tanulmányútja a Mátrában

Az OEE SZTTT kihelyezett rendezvényét 2023. szeptember 27-29-én tartotta az Egererdő Erdészeti Zrt. mátrai területén. A tanulmányúton felidéztek a korábbi mátrai vándorgyűlések történetét, bámulattal néztük a koncepciózus mátrafüredi Erdészeti Nyílt Nap eseményeit, érdeklődéssel hallgattuk az Egererdő vezetőinek a tájkoztatóját, és megcsodáltuk az Ásványok Háza, valamint a vadászati múzeum gazdag anyagát.

Csoportkép a Kékesen

A program inkább tanulmányútnak minősíthető, mivel éltes kollégáink – élvezve az aktív fiatalok vendégszeretétét – elsősorban szakmai programokon vettek részt.

A találkozó apropója többirányú volt. Egyrészt leköszönt vezetőnk *Schmotzer András* ezzel a programmal kívánta megkoronázni hosszú évek óta tartó elnöki tevékenységét. Röviden és velősen: ez igen jól sikerült.

A találkozó másik indoka a 20 éve rendezett OEE Vándorgyűlés, ennek a helyszíneit kerestük fel a tiszteletadás és megemlékezés jegyében. A kihelyezett ülést többször el kellett halasztani, mint sok más programot, elsősorban a koronavírus-járvány miatt. Volt idő tehát főszervezőnknek felkészülni az eseményre, amit egy mutatós kiadvány is fémjelez. Ebben részletes ismertetést találhatunk a korábbi mátrai vándorgyűlésekről, a kitüntettekről, a meglátogatott erdészetekről és sok más érdekességről, ami az általunk bejárt területen található.

Szeptember 27-én a gyöngyösi MÁV állomáson gyülekezett a csapat. Az Egererdő munkatársai vártak ránk. Az első pillanattól kezdve érezni lehetett a különleges tiszteletet és gondoskodást, amit az éltes, hajdanán harcos és aktív kollégák nagy hálával nyugtáztak.

A viszontlátás örömeinek percei után gépkocsira szálltunk. Itt kell megemlé-

tenem, hogy néhányunknak a korunkhoz illő UAZ „szekrényes” gépkocsi jutott, amit nagy örömmel fogadtunk. Ez a kocsi típus volt a csúcs-terepjáró hajdani munkánk során. Hogy mennyire megfelelő konstrukció volt, jelzi, hogy még ma is gyártják. Igaz, nem Japánban.

Első utunk a Galyatető alatti Rudolf-tanyára vezetett. Itt *Schmotzer András* számolt be a 2003-as (aminek fő szervezője volt) és a korábbi mátrai vándorgyűlésekről. Már csak azért is aktuális ez a téma, mivel a legutóbbi Vándorgyűlésen az Egererdő vehette át a jövő évi szervezést szimbolizáló vándorzászlót.

Ezután *Dobre-Kecsmár Csaba*, az Egererdő Zrt. vezérigazgatója köszöntötte a jelenlévőket, és rövid beszámolót tartott az erdőgazdaság működéséről. Majd a 2003-as vándorgyűlés dokumentációinak bemutatója következett, amit *Dudás Béla*, a Mátrafüredi Erdészet vezetője adott elő. Az ismertetőket és filmvetítést a Parádfürdői Erdészet által prezentált ebéd követte, köszönet *Somay Gergely* erdészetvezetőnek és munkatársainak. Az ebéd után anekdoták, régi emlékek repkedtek a levegőben, ebben a témában a szeniorok általában igen aktívak. 50–70 év szakmai múltról van mit beszélni.

A nap második programja a Kékes-tető meglátogatása volt a megemléke-

zés jegyében. Szó volt a kékesi szanatórium történetéről, a Vándorgyűlés szakmai programjáról, a Csonka-villáról. A vezérigazgató beszámolt az elfogadott Mátra Fejlesztési Stratégiáról, aminek megvalósulása pénz hiányában késik.

Ott tartózkodásunk során egyértelmű vélemény alakult ki arról, hogy hazánk legmagasabb pontja többet érdemelne. A kínai műanyagjáték-árrussal ékesített balkáni állapotok nem méltóak egy ilyen jeles helyszínhez.

Miközben a résztvevők megkoszorúzták az Eucharisztikus Kongresszus emlékére állított keresztet, *Kelemen Károly* erdész kolléga tárogatójának hangja töltötte be a teret. Az erdész himnusz és a magyar himnusz eléneklésével búcsúztunk el az ország tetejétől.

Buszozás, majd vacsora következett Gyöngyössolymoson, borkóstolóval egybekötve. A Lovász pincészetet létrehozó bányamérnök kollégák ízelítőt adtak a Dél-Mátra zamatos boraiból. Kóstoló, némi harapnivaló, majd séta a vasúthoz. Előtte a bányász himnusz eléneklésével búcsúztunk házigazdánkinktól. Sötét este érkezünk meg vonattal szálláshelyünkre, a Szalajka-házhoz.

A második nap kiállítások látogatásával kezdődött. Miután beutaztunk Gyöngyösre, a főtéren álltunk meg. A Mátra Honvéd Kaszinó gyönyörű (sajnos eléggé lerobbant) szecessziós épületében találkoztunk *Jakkal Mihály* kollégánkkal, aki jelenleg az ország legidősebb fafaragó művésze. Elbeszélése alapján hosszú és változatos életútról kaptunk képet, talán ennek és aktivitásának köszönhető, hogy a hímzés művészetében jeleskedő feleségével együtt jó erőnek örvendenek a 90. életévükön túl. Akit érdekel, az interneten bőven találja róla cikkeket és képeket. Fafaragványai elsősorban erdészeti és vadászati témájúak, de látható volt néhány korai festménye is. Jó egészséget kívánva nekik búcsúztunk el tőlük.

Ismét buszra szállva indult a csapat Gyöngyösoroszi-Károlytáró felé. Károlytárón és vidékén már az 1700-as évek óta színesfémányászat folyt, főleg a puha fémek telérei rejtőznek a föld alatt. *Dudás Béla* erdészetvezető kollégánk érdekes előadást tartott magáról a bányászatról és a most folyó reaktivációs munkákról.

Szeniorok az Ásványok Háza előtt

Elmondta, hogy igen kiterjedt járatrendszer van a lábunk alatt. Azért, hogy a bányából kifolyó és nehézfémekkel szennyezett víz ne terhelje a környezetet, a munka arra irányul, hogy a víz kifolyását tömedékeléssel akadályozzák meg. Ehhez erőművi pernyét alkalmaznak. Nagy munka, sok pénz, de a környezet védelme mindennél fontosabb.

A táró közelében található az ország legnagyobb ásványgyűjteménye. A hajdani akkumulátorbontó épületében (lakossági tiltakozásra szüntették meg) van az Ásványok Háza. Ez egy egyedülálló magángyűjtemény, csaknem 4000 ásványt szemlélhet meg a látogató. A 600 négyzetméteren elhelyezkedő állandó kiállítás mellett interaktív játékokkal, tematikus kiállításokkal, több mint 750 darabos mátrai gyűjteménnyel, a gyöngyösorosi ércbányából származó kincsekkel, illetve bányászati és geológiai emlékekkel várják a látogatókat. A hatalmas termet betölti a sok, nemegyszer igen nagy méretű ásvány csillogása. Aki kutatómunkát szeretne végezni, vagy több információra kíváncsi, az ásványtár alkalmazottai szívesen állnak rendelkezésére. A látvány röviden szólva lenyűgöző.

Az ásványok csillogásától káprázó szemmel ismét buszra szálltunk, hogy elutazzunk Mátrafüredre, az Északi Agrárképzési Centrum Mátra Erdészeti Technikum Szakképző Iskola és Kollégiumba.

Az iskola igazgatója, *Karnis Pálné* fogadott minket nagy szeretettel. Az első programot az Egererdő Zrt. által szervezett Erdészeti Nyílt Nap állomáshelyeinek megtekintése volt. Minden év szeptemberének utolsó csütörtökén tartják a szakiskola kertjében ezt az igen vonzó és értékes rendezvényt. Vezetőnk, *Vigh Ilona*, az Egererdő Zrt. közönségkapcsol-

latokért felelős munkatársa elmondta, hogy a főleg kisiskolások a különféle tematikus állomáshelyeken ismerkedhetnek meg az erdő élővilágával, az erdei munkával, sőt még az erdőtüzek megelőzésének témájával is. Az iskola kertjében nagyon sok gyerek nyüzsgött lelkes tanító nénik vezetésével, ahol erdész kollégák mutatták be a látóvalókat. Igazgató asszony ezután ismertetőt tartott az iskoláról, diákjairól és tanáiról.

Ami megragadta a figyelmet, az a nevelés mikéntje. Fő szempont, hogy a gyerek jól érezze magát. Életük legkritikusabb, kamaszkori szakaszát élik meg itt. A diákok tisztességesek, szorgalmasak, és az iskola célja, hogy tanulmányi idejük alatt magukba szívják az erdész szakma szellemiségét. A különféle tanulmányi versenyeken jól szerepelnek, és az iskola előkelő helyen áll a hasonló intézmények rangsorában. Jó volt találkozni az erőteljes, segítőkész és barátságos, köztudott fiatalokkal. Schmotzer András megköszönte igazgató asszonynak az ismertetőjét, majd a csapat felkerek-

edett, és *Szuromi Lászlóval* együtt, aki a Mátrafüredi Helyi Csoport képviselője, megkoszorúzta a hajdani vándorgyűlés emléktábláját.

Az elfogyasztott menzai ebéd után a csapat kiballagott a Mátravasút megállójához, hogy még világosan megérkezzen a szálláshelyére. A Szalajka-ház a Galyatető alatt, a Mátravasút végállomásánál található. Aki nyugalomra vágyik, ide jöjjön. A hegyek karéjában kis rét, csobogó patakkal. Nem is kell több egy magunkfajta nyugdíjasnak a pihenéshez.

Elérkezett a harmadik és egyben utolsó nap. Az utazás kapta a főszerepet. A Mátravasút felújított pályáján frissen renovált szerelvényen bezakatoltunk Gyöngyösre. A végső cél a hatvani Grassalkovich-kastélyban lévő vadászati kiállítás megtekintése volt. A vasúti csatlakozások és várakozások miatt az út kicsit hosszúra sikerült, de végül is a szenior csapat megkapta, amire számított. Színvonalas kiállítás szép környezetben. A szakmai program lezárultával mindenki megkereste az alkalmas közlekedési eszközt, és elindult haza.

Ezúton is szeretnénk külön is megköszönni az Egererdő Zrt. vezérigazgatójának, Dobre-Kecsmár Csabának a támogatását, Dudás Béla, Somay Gergő és Nagy Zsolt erdészvezetők és munkatársaik közreműködését, Simon Péternek és Reményfy Ritának a szeretetteljes gondoskodását. Megköszönjük Karnis Pálnének, a Mátrafüredi Szakiskola igazgatóasszonyának és munkatársaiknak a vendégszeretetét, Schmotzer András és Szuromi László tagtársainknak a jó szervezést és a színvonalas programokat.

Gerely Ferenc, OEE SZTT

Fotó: **Mohai Elek**

A mátrafüredi Erdészeti Nyílt Nap állomásánál